

Esistă unŭ raportŭ constantŭ între starea mintală a popórelorŭ și starea lorŭ socială și politică, care inevitabilŭ se modelă după cea d'ântâiŭ.

Politica și armele parŭ din nenorocire a fi cele 2 profesiuni mai naturale omului: trebuie in totŭ-d'auna seaŭ a negocia, seaŭ a se lupta. (Voltaire).

Trei veritățî forméză basa edificiului socialŭ: veritatea religióasă, filosofică și politică.

Veritatea religióasă este cunoscința unui D-đeu unicŭ, manifestatŭ prin unŭ cultŭ.

Veritatea filosofică este tripla sciință a lucrurilor intelectuale, morale și naturale.

Veritatea politică este ordinea și libertatea; ordinea este suveranitatea essercitată prin putere; libertatea este dreptulŭ popórelorŭ (Chateaubriond).

Românii seaŭ Moldo-Valahiŭ, cum i numescŭ streiniŭ, suntŭ dintre tóte popórele Evulŭ-mediŭ, aceia cari se destinsă mai multŭ in arta militară și prin desvoltarea intelectuală. Ii cei ântâi avură armate regulate: Moldovenii la 1400 sub Juga-Vodă și Valahiŭ la 1410 sub Mircea celŭ Mare. In timpŭ de pace erau admirabili prin principiile de justiție și instituțiuni politice, prin cultura lorŭ sciințifică și artistică, prin sentimentele lorŭ generóse și prin varitatea conceptelorŭ; îi cei ântâi proclamară și consacrară toleranța religióasă și libertatea consciinței.

(M. Cogălnicenu. — Histoire de la Dacie ect. — Berlin 1854).

Păzițivă de ómenii cari armați cu lunete strigă pretitudinea: observămŭ secululŭ nostru! Câteodată lunetele mărescŭ obiectele și atunci mâșile li se parŭ tigri; câteodată le diminuezá și atunci tigrii le parŭ mâși. Să ne deprindemŭ a observa cu chiŭ noștri. (V. Hugo).